Gráci Magyar ÚJSÁG

19. évfolyam 6. szám

A MEÖK információs lapja

2018. december — 2019. január

A tartalomból

A 61. koszorúletétel a dómnál

Bővebben a 2. oldalon

10 éves a magyar filmklub

Bővebben az 5. oldalon

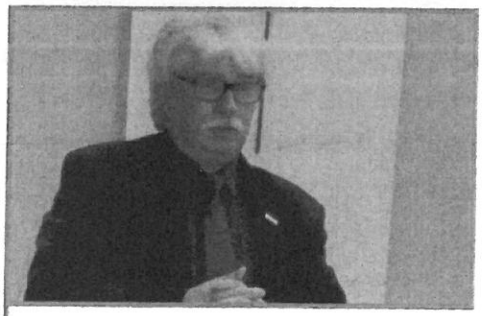

'56-os ünnepünk szónoka november 18-án

Bővebben a 9. oldalon

Karácsony

Faragó Tibor linóleummetszete

KARÁCSONY ÖRÖMHÍRE

EVANGÉLIUM

Augusztus császár elrendelte, hogy írják össze a földkerekség lakosságát. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíria kormányzója Kirinusz volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják.

Galilea Názáret nevű városából József is fölment Dávid városába, a júdeai Betlehembe, hogy összeírják eljegyzett feleségével, Máriával, aki gyermeket várt.

Amíg ott tartózkodtak, beteltek Mária napjai, hogy megszülje gyermekét. Világra hozta elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

A környéken pásztorok tanyáztak a szabad ég alatt, nyájukat őrizték az éjszakában. Egyszerre csak megállt előttük az Úr angyala, és az Úr dicsősége beragyogta őket. Nagyon megrémültek.

Az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljetek! Íme jó hírt hozok nektek, amely nagy öröm lesz az egész népnek. Ma megszületett Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában. Ez lesz nektek a jel: Kisdedet találtok pólyába takarva és jászolba fektetve."

Az angyalt hirtelen nagy mennyei sereg vette körül. Istent dicsőítve ezt zengték:

Dicsőség a magasságban Istennek,
És békesség a földön a jóakaratú embereknek!

Lk 2, 1-14

SZERETETTEL ÉRTESÍTJÜK HÍVEINKET

December 23-án, vasárnap a 17 órai szentmise keretében ünnepeljük
KARÁCSONYT
Utána a plébánián az agapén magyar karácsonyi énekekkel, versekkel készülünk Jézus születésének ünnepére.
KARÁCSONYKOR NEM TARTUNK MAGYAR MISÉT

December 30-án, vasárnap a szentmise végén
ÉVVÉGI HÁLAADÁST TARTUNK,
utána a plébánián búcsúzunk az ó évtől és köszöntjük az új esztendőt.

További szentmiséinkről és programjainkról
a műsorismertetőben adunk értesítést.

ÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS
BÉKÉS BOLDOG
ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK
(MKK)

:agjai vagyunk, ahol mindenki otthont :alál 0-90 éves korig. A fiatal felnőtt :agok nagyrésze már saját gyermekeik-:el érkeznek, ezért nagy igény van rá, ıogy a kisgyerekek megismerjék a szentmisét és beilleszkedjenek a közösségbe.

Sajnos Ausztriában eddig a hittel aktí-van foglalkozó közösséget nem találtunk. Részt veszünk ugyan a katolikus közösség által szervezett programokon, de ezeknek töredéke foglalkozik hitünk kérdéseivel. Az élő hit megéléséhez, egy működő, aktív és éltető közösség megtartó ereje elengedhetetlen. A heti egyszeri magyar szentmise nem elegendő. A szentmisét követő agapén minden alkalommal igyekszünk részt venni. Szomorúan tapasztaljuk, hogy egyre kevesebben vagyunk a szentmisén is. Az agapéra bejárókat az tartja össze, hogy magyarok. Látom, hogy többen is mekkora igyekezettel próbálják a közösséget összefogni, és motiválni, mindez azonban nem elegendő. Úgy gondolom, hogy önszervező módon, közös alkalmakat teremtve lehet közösséget formálni, ahol az köt össze bennünket, hogy testvérek vagyunk a hitben és ehhez kapcsolódó élő és vezetett beszélgetéseket folytathatunk.

Amikor hazalátogatunk, bekapcsolódunk a közösségünk életébe, hogy feltöltekezzünk a mindennapok feladataihoz. Lehet, hogy adott alkalommal a következő vasárnap evangéliumát elemezzük éppen vagy egy közelgő egyházi ünnepre készülünk, de mindezek lehetőségek az elmélyülésre. Ezenkívül minden hónapban összegyűlünk egyikünk budapesti otthonában és a Kompendium fejezeteit tanulmányozzuk. A Kompendium a római katolikus egyház tanításának összefoglalása. Ilyen alkalmakkor egy egész délelőttöt együtt töltünk, gyakran csak egy bekezdést tudunk megbeszélni, mert olyan mélyrehatóan foglalkozunk a témával. Általában is sokat foglalkozunk a hit megmaradásának kérdésével. Úgy tapasztaljuk, hogy az elmúlt években a hit tovább élése veszélyeztetetté vált. Bennem is gyakran felmerül a kérdés, hogy a gyermekeim, ha majd felnőnek, találnak-e olyan élő közösséget, ahová tartozni tudnak.

A gráci katolikus közösségnek hálásak vagyunk, mert otthonra leltünk a Kalvarienberg-i Plébánián, azonban nem az tart össze bennünket, amiben hiszünk, hanem az, hogy magyarok vagyunk. Ez nagyon fontos és szintén megtartó erejű, de nem elegendő. Valóban hiányzik nekünk, ha nem tudunk részt venni ezen alkalmakon, de sajnálom, hogy nem a Jézusban való hitünkről szoktunk beszélgetni.

A magyarországi közösségünkkel nyaranta 4 napra kiszakadunk a megszokott mindennapokból és lelkigyakorlatot tartunk, ahol a gyerekeink is jelen vannak. Minden alkalommal van egy vezérfonal, egy fő téma, pl. Teremtés, Miatyánk, a hét szentség. Ilyenkor délelőtt és délután is ezekről a témákról beszélgetünk, elmélkedünk. Van csoportmunka is, ahol a csoport szentírási részleteket kap az adott témában és azt bemutatja a többieknek. Esténként feloldódásként humoros előadásokkal, játékokkal zárjuk a napot, amelyen akár a nagyobb gyerekek is részt vesznek.

Két éve hunyt el a közösségünket vezető pap, aki ez alatt a két évtized alatt összetartott bennünket. Jelenleg a lelki vezetőnk a Szűz Mária Társaság egyik testvére, Hajdu Judit, aki már többször is volt Grácban lelki napot tartani. Legközelebb december 2-án érkezik és tart előadást az adventi lelki nap keretében. Éljünk a lelki feltöltődés lehetőségével!

Köszönjük a beszélgetést

OK

MINDEN MAGYAR ÖTVENHATJA

Nagysikerű ünnepi előadást tartott Dr. Szakály Sándor a VERITAS Történetkutató Intézet főigazgatója november 18.-án a Kálvária Plébánia közösségi termében.

Mi is volt 1956 októbere-decembere? Népfelkelés, forradalom vagy szabadságharc? Az előadó úgy véli, hogy mind a három. Egy háromlépcsős eseménysorozat, amely a világ közvéleményének a figyelmét egy kis nemzetre irányította. A forradalom hősei nem mérlegeltek, amikor felcsillant a remény egy jobb emberibb életre. A kommunista diktatúrába kényszerített népünk gerince kiegyenesedett, népből ismét nemzetté váltunk.

„Ruszkik, haza!"

Ez lett a mindenki számára elfogadható közös nevező. Hatvankét esztendővel ezelőtt ez volt az a követelés, amivel talán a szűk kommunista elitet kivéve mindenki egyetértett az országban: parasztok, munkások, katonák, diákok, tanárok, eladók, mérnökök, vasutasok... Mindenki változást akart!

Az aranybetűs napok nem csak Magyarország határain belül élő nemzettársainkat fogták meg, hanem azokat is, akik az elszakítottságukban is megőrizték magyarságukat. Aggódva, de egyben reménykedve figyelték a Magyarországról érkező híradásokat, úgy érezhették: érdemes magyarnak lenni és megmaradni annak.

Ma már egyre kevesebben vannak közöttünk azok, akik megélték a felemelő napokat. A ránk örökített tiszta forradalmunk nem merülhet feledésbe! Emlékeznünk kell a hősökre, akik életüket adták a magyar szabadságért. Meg kell őriznünk '56 szellemiségét és tovább kell adnunk az összefogást sugalló üzenetét a következő nemzedékeknek! Az előadás végén közösen énekeltük el a Himnuszt.

Molnár Keve